

Ďáblíci

ZPĚVNÍK



RYTÍŘI KULATÉHO STOLU 2003

OBSAH:

BALADA O KORNETOVI A DÍVCE	15
BATALION	1
DOBRODRUŽSTVÍ S BOHEM PANEM	7
JAMES BOND	16
KLADIVO	3
KRUTÁ VÁLKA	6
LILIE	9
NADĚJÍ, LÁSKOU A VÍROU	11
OBLUDA	12
PANENKA	13
RŮŽIČKA	2
ŘEKNI, KDE TY KYTKY JSOU	14
TEREZA	19
TRH VE SCARBOROUGH	4
TŘI KŘÍŽE	8
VÍTR TO VÍ	18
ZÍTRA RÁNO V PĚT	10
SLAVNOSTNÍ PÍSNĚ:	
VLAJKA	20
HYMNA TAKU	21

BATALION

Ami C G Ami C G Ami Emi Ami
Ref1: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří.

C G Ami C G Ami Emi Ami
Víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.

- Ami*
1. Dříve, než se rozední,
C G Ami Emi
kapitán k osedlání rozkaz dává,
Ami G Ami Emi Ami
ostruhami do slabin koně pohání.
Tam na straně polední

C G Ami Emi
čekají ženy, zlatáky a sláva,
Ami G Ami Emi Ami
do výstřelů karabin zvon už vyzvání.

- Ami C G Ami*
Ref2: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
C G Ami Emi Ami
zítra do Burgund batalion zamíří.

C G Ami
Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
C G Ami Emi Ami
díky, díky vám, královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion,
poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač, sladká Marion,
verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

Ref2: Víno na kuráž...

Ref1: Víno máš...

RŮŽIČKA

- D* *A D* *A*
1. Krásná růže v sadu kvetla, u besídky ve chvojí,
D Hmi E A
ta mé milé hlavu spletla,
D A D A D A
chtěla ji mít v pokoji.
D Hmi E A
Ta mé milé hlavu spletla,
G D Hmi A D
chtěla ji mít i v pokoji.
2. Vykrad jsem se v noci z domu krásnou růží uloupit,
měsíček mi svítil k tomu,
když mě chytnou, budu bit.
Měsíček mi svítil k tomu,
když mě chytnou, tak budu bit.
3. Pak jsem s růží k milé spěchal, na okénko zat'ukal,
pantofle jsem venku nechal,
na polštář jí růži dal.
Pantofle jsem venku nechal,
na polštář jí tu růži dal.
4. K ránu do bot rosa padla, posel dobré pohody,
milá pláče, růže zvadla,
nedala ji do vody.
Milá pláče, růže zvadla,
nedala ji, ach, do vody.

KLADIVO

C Ami F G

Ref: Ó, ó, ó...

C Ami F G C Ami

1. Bylo by to krásný bejt bleskem nebo bouří,
F G C Ami F G
bejt vodou nebo trávou, bejt větrem, co vál,
Ami
bejt kladivem v pěstích, bejt jiskřičkou v kouři
F C F C
a kovadlinou bejt a znít a ocelově zvonit,
F G C Ami F G
ó, ó, to bych si tak přál.

Ref: Ó, ó, ó...

2. Bylo by to krásný bejt zvonem kterej zpívá
a do nebe se dívá a nebo i dál.
A zvonit, že svítá a nebo že se stmívá,
bejt obyčejnej zvon a znít a ocelově zvonit,
ó, ó, to bych si tak přál.

Ref: Ó, ó, ó...

3. Bylo by to krásný bejt v melodii tónem,
tím tónem, kterej hladí jak hedvábnej šál,
tím tónem, co ladí a zní pod balkónem,
bejt v melodii tón a znít a ocelově zvonit,
ó, ó, to bych si tak přál.

Ref: Ó, ó, ó...

4. Bylo by to krásný bejt zvonem, kterej zpívá,
i kladivem i tónem a bůhví čím dál.
A zpívat, že svítá a nebo že se stmívá
a zvučet jako zvon a znít a zpívat dobrejm lidem,
ó, ó, to bych si tak přál.

Ref: Ó, ó, ó...

TRH VE SCARBOROUGH

- Dmi* *C* *Dmi*
1. Příteli, máš do Scarborough jít,
F *Dmi* *F* *G* *Dmi*
dobře vím, že půjdeš tam rád,
 F *C* *Dmi* *C*
tam dívku najdi na Market Street,
Dmi *C* *Dmi*
co chtěla dřív mou ženou se stát.
2. Vzkaž jí, ať šátek začne mi šít,
za jehlu rýč však smí jenom brát
a místo příze měsíční svit,
bude-li chtít mou ženou se stát.
3. Až přijde máj a zavoní zem,
šátek v písku přikaž jí prát
a ždímat v kvítku jabloňovém,
bude-li chtít mou ženou se stát.
4. Z vrkočů svých ať uplete člun,
v něm se může na cestu dát,
s tím šátkem pak ať vejde v můj dům,
bude-li chtít mou ženou se stát.
5. Kde útes ční nad přívaly vln,
zorej dva sáhy pro růží sad,
za pluh ať slouží šípkový trn,
budeš-li chtít mým mužem se stát.
6. Osej ten sad a slzou jej skrop,
chod' těm růžím na loutnu hrát,
až začnou kvést, tak srpu se chop,
budeš-li chtít mým mužem se stát.

7. Z trní si lůžko zhotovit dej,
druhé z růží pro mě nech stlát,
[: jen pýchy své a Boha se ptej,
proč nechci víc tvou ženou se stát. :]



KRUTÁ VÁLKA

- E C#mi F#mi G#mi*
1. Tmou zní zvony z dálky, o čem to, milý, sníš,
G# A F#mi E A H7
hoří dál plamen války a ráno je blíž,
E C#mi F#mi G#mi
chci být stále s tebou, až trubka začne znít,
G# A F#mi E A E
lásko má, vem mne s sebou – ne, to nesmí být.
2. Můj šál skryje proud vlasů, za pás pak připnu nůž,
poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž.
Tvůj kapitán už čeká, pojd', musíme už jít,
noc už svůj kabát svléká – ne, to nesmí být.
3. Až dým vítr stočí, tvář změni pot a prach,
do mých dívej se oči: Tam není strach.
Když výstřel tě raní, kdo dával by ti pít,
hlavu vzal do svých dlaní – ne, to nesmí být.
4. Ach, má lásko sladká, jak mám ti to jen říct,
každá chvíle je krátká a já nemám víc,
já nemám víc než tebe, můj dech jenom tvůj zná,
nech mě jít vedle sebe – tak pojd' lásko má.

DOBRODRUŽSTVÍ S BOHEM PANEM

- Hmi* *A*
1. Je půlnoc nádherná, spí i lucerna,
G *F#*
tys mne opustil ospalou,
Hmi *A*
tu v hloubi zahrady cítím úklady,
G *F#* *Hmi*
s píšťalou někdo sem kráčí.
D *A*
Hrá náramně krásně a na mě
G *F#*
tíha podivná doléhá,
D *A*
hrá náramně, zná mě, nezná mě,
G *F#* *Hmi*
něha a hudba až k pláči
2. Pak náhle pomalu skládá píšťalu,
krok – a slušně se uklání.
Jsem rázem zmatená, co to znamená?
Odháním strach a on praví:
„Pan jméno mé, mám už renomé,
Pan se jmenuju a jsem bůh.
Pan, bůh všech stád, vás má slečno rád,
jen Pan je pro vás ten pravý.“
3. A ráno raničko, ach, má písničko,
Pan mi zmizel i s píšťalou.
Od Pana, propána, o vše obrána,
ospalou najde mě máti.
Hrál a ve tmě krásně podved mě,
kam jsem to dala oči, kam?
Pan, pěkný bůh, já teď nazdařbůh
počítám dal a má dáti.

TŘI KŘÍŽE

- Dmi* *C* *Ami*
1. Dávám sbohem všem břehům prokletejm,
Dmi C Ami Dmi
který v drápech má d'ábel sám.

C Ami
Bílou přídí šalupa My Grave
Dmi C Ami Dmi
míří k útesům, který znám.

- F C Ami*
Ref1: Jen tři kříže z bílýho kamení
Dmi C Ami Dmi
někdo do písku poskládal.

F C Ami
Slzy v očích měl a v ruce znavený
Dmi C Ami Dmi
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen.
Chřestot nožů, při kterým přejde smích,
v srdci kámen a jméno Stan.

Ref1: Jen tři kříže...

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

Ref1: Jen tři kříže...

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rogers těm dvoum život vzal.
svědomí měl a vedle nich si klek...

Recitativ:

Snad se chtěl modlit...

Vím, trestat je lidský, ale odpouštět je božský.

Snad mi tedy Bůh odpustí.

Ref2: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený
lodní deník a v něm, co jsem psal.

LILIE

- Dmi* *Ami* *Dmi*
1. Než zavřel bránu, hodil se do oceli a zhasil svíci,
Ami *Dmi*
bylo už k ránu, políbil na posteli svou ženu spící.
F *C*
[: Spala jak víla, jen vlasy halily ji,
Dmi *A*
jak zlatá žíla, jak jitra v Kastilii,
Dmi *Ami* *Dmi*
něžná a bílá, jak rosa na lilii, jak luna bdící. :]
2. Vojenské ohně hořely na pahorcích, svědkové němí.
Lilie bílé zářily na praporcích, když táhl zemí.
[: Polnice břeskné, vojácká melodie,
potoky teskné, to koně zkalili je,
a krev se leskne, když padá na lilie kapkami třemi. :]
3. Dozrály trnky, zvony zní na neděli a čas se vleče,
rezavé skvrnky zůstaly na čepeli, na jílcí meče.
[: S rukama v týle jdou vdovy alejemi
a z dlouhé chvíle zdobí se liliemi,
lilie bílé s rudými krůpějemi trhaly v kleče. :]

ZÍTRA RÁNO V PĚT

1. *Ami C*
Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,
F G C Emi Ami
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
Dmi G C Emi Ami
z očí pásku strhnu si, abych viděl na nebe,
Dmi E7 Ami Dmi G C Emi Ami
a pak vzpomenu si má lásko na tebe, na na na...
Dmi E7 Ami
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet, že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju, na na na...
a co jsem si nadrobil, si vypiju.
3. Až zítra ráno v pět poručík řekne pal,
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a pak líto přijde mi,
že tě lásko nechávám samotnou na zemi, na na na...
že tě, lásko, nechávám na zemi.
4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát.
Tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij, na na na...
prosím, nezapomeň a žij.

NADĚJÍ, LÁSKOU A VÍROU

Ref: Nadějí, láskou a vírou, nadějí, láskou a vírou,
nadějí, láskou a vírou se píseň může stát.

1. Já když bejval ještě dítě,
táta řek: „Čas naučí tě,
že naději máš vždycky, dítě,
co víc si můžeš přát.“

Ref: Nadějí, láskou a vírou...

2. Dnes tvým krokům kámen brání,
píseň tvá však nemá stání,
dnes tvým krokům kámen brání,
pojd' na cestu se dát.

Ref: Nadějí, láskou a vírou...

3. Víím, že láska neumírá
tomu, kdo ji neodpírá,
víím, že láska neumírá,
tak neboj se mít rád.

Ref: Nadějí, láskou a vírou...

4. Kdo má cíl a kdo je v právu,
kdo má víru, nechce slávu,
kdo má cíl a kdo je v právu,
ten může s námi hrát.

Ref: Nadějí, láskou a vírou...

5. Osud těm, kdo v pravdu věří,
rukou spravedlivou měří,
jenom ten, kdo v pravdu věří,
ten může klidně spát.

Ref: Nadějí, láskou a vírou...

OBLUDA

1. Na dvě stě nás tam bylo na brize do Číny
Gmi *Cmi*
F *D*
a furt se jenom pilo, až tuhly ledviny,
Gmi *Cmi*
a když už bylo k ránu a všichni pod obraz,
F *D*
křik plavčík na stožáru, a hlásek se mu třás:

Ref: Já tady nebudu, já vidím obludu,
G *C* *G* *C*
G *C* *D*
já odsad' pryč pudu, jímá mě strach, já,
G *C* *G* *C*
chytte tu obludu, sežere palubu,
G *C* *D* *Gmi*
tohle je o hubu, achich ou, ach.

2. Má ocas dvě stě sáhů a ploutve přes hektar
a zubů plnou tlamu a roztahuje spár
a rozčileně mrká svým okem jediným
a páchne, řve a krká a z tlamy pouští dým.

Ref: Já tady nebudu...

3. Rum s kapitánem hází, chce střílet z kanónu,
zapomněl, že ho v září prochlatal v Kantonu.
Když uviděl tu bídu, tak zpotil se jak myš,
poklekl ke komínu, pěl: „Bože, tobě blíž!“

Ref: Já tady nebudu...

4. Náš kormidelník chrabrý je drsná povaha,
zasednul u zábradlí a házel flaškama,
když na obludě bouchnul kanystr od ginu,
tak přízrak tiše houknul a vrh se na brigu.

Ref: Já tady nebudu...

5. Tři stěžně rozlámala na naší kocábce,
však ztuhla jako skála, když čuchla k posádce,
pak démon alkoholu ji srazil v oceán,
my slezli jsme zas dolů a chlástali jsem dál.

Ref: Já tady nebudu...

PANENKA

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
snad houf bílých holubic, nebo jen žal?

Tak skončil ten prvý den smáčený krví,

ani pouťovou panenku nezanechal.

- Ref: Tak otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,

tak otevři oči, ta hloupá noc skončí
a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval.
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

Ref: Tak otevři oči...

ŘEKNI, KDE TY KYTKY JSOU

1. $\overset{C}{\check{r}}$ ekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
 $\overset{C}{\check{r}}$ ekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být?
 $\overset{C}{\check{D}}$ ívky je tu během dne otrhaly do jedné,
 $\overset{F}{\check{k}}$ do to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
2. \check{R} ekni, kde ty dívky jsou, co se jenom mohlo stát,
 \check{r} ekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být?
Muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
3. \check{R} ekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
 \check{r} ekni, kde ti muži jsou, kde mohou být?
Muži v plné polní jdou, do války zas je zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být?
Řada hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
5. \check{R} ekni, kde ty hroby jsou, co se s nima mohlo stát,
 \check{r} ekni, kde ty hroby jsou, kde mohou být?
Co tu kytek rozkvétá od jara do léta,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
6. \check{R} ekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
 \check{r} ekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být?
 \check{D} ívky je tu během dne otrhaly do jedné,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.

BALADA O KORNETOVI A DÍVCE

- Dmi C D*
1. Ve svitu loučí stín se stínu leká,
Dmi C D
na hradní dvůr mrak tiše vplul,
Dmi C D
když dívky pláčou, muže válka čeká,
Ami G D
noci zbývá jen půl.
2. Za chvíli svítá a tam v jedné z věží
kornet se loučí s dívkou svou,
znaveni láskou v loži bílém leží,
něžná slůvka zní tmou:
Ami D
Ref: „Tak tady jsou tvé vlásky plavé,
Ami D
tak tady tvá je něžná tvář,
Ami D FG
tak toto jsou tvé dlaně hravé, ani nedýcháš.
Ami D Ami D
Tak tady spí tvé tělo krásné.“ Dívenka pláče potají:
Ami D
„Hej, kornete, vstávej, ráno už časné,
FG D
kde se oči tvé toulají?“
3. Bitva už končí, jenom kornet chybí,
znavený láskou tvrdě spal.
Nad hrobem zběhů, tam se smrti líbí,
povel dává: Pal!
- Ref: Tak tady jsou...
... proč už nedýcháš?...

JAMES BOND

Dmi

1. Exkluzivní blondýna

Gmi

je postrachem Londýna,

A Dmi

ve dne spí a v noci střílí,

Gmi A

ovládá celý Picadilly.

Dmi A

- Ref: Noc je temná a dívka je blond,

Dmi Gmi A

neomylně jedná James Bond,

Dmi A Dmi Gmi A

odolný proti kulkám, jedům tajný agent 007.

2. Pozve ji dál do West Endu,
tančí s ní v rytmu Jazz Bandu,
do sklenice nalije whisky
a myslí při tom na otisky.

3. Když situace dovolí,
z kabelky jí vezme pistoli,
přejede očima po jejím těle
a ona sama lehne si mu do postele.

Ref: Noc je temná...

4. Blondýna už tiše spí,
když Bond ještě rozsvítí,
Jazz Band hraje známý melodie,
do bytu vchází policie.
5. Mlha tlumí ozvěnu
dvanácti úderů Big Benu,
blondýna putuje za pevný mříž
a Bond jede na další akci do Paříže.

Ref: Noc je temná...

6. Na město nad Temží
už zase klidně mží,
narkoman kupuje libru koksu,
prostitutka hází penci do juke-boxu.

Ref: Noc je temná...



VÍTR TO VÍ

1. C F C Ami
Míle a míle jsou cest, které znám,
 C F G
jdou trávou i úbočím skal,
 C F C Ami
jsou cesty zpátky a jsou cesty tam
 C F G
a já na všech s vámi stál.
 C F C Ami
Proč ale blátem nás kázali vést
 C F G
a špínou si třísnilí šat?

Ref: F G C Ami
To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
 F G C
ten vítr, co začal právě vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest
a dál po nich zástupy jdou,
kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou.
Bůh ví, co růží, jež dál mohly kvést,
spí v špíně těch práchnivejch cest!

Ref: To ví snad jen déšť...

3. Dejte mi stéblo a já budu rád,
i stéblo je záchranný pás,
dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás,
proč jen se účel tak rád mění v bič
a proč že se má člověk bát?

Ref: To ví snad jen déšť...

TEREZA

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
můj džíp se vracel, jako by se bál,
že asfaltový moře odliv má
a stáj že svýho koně nepozná.

Ref: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest,
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou musel ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulicích auta, jinak nic.

Ref: Řekni, kolik je na světě...

3. Do prázdnějch beden, zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžnej tón flaut
a v závějích starýho papíru
válej se černý klapky z klavírů.

Ref: Řekni, kolik je na světě...

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a osamělý město mlčí.

Ref: Řekni, kolik je na světě...

VLAJKA

1. Vše tone v snách a život kolem ztich,
jen dole v tmách kol ohně slyšet smích.
Tam srdce všem jen spokojeně zabuší,
z písniček známých vše jistě vytuší.
- Ref: Vlajka vzhůru letí k radosti svých dětí,
hned se s mráčky snoubí,
vlát bude zas, až mládí čas opustí nás.
2. Po létech sám až zabloudíš v ten kraj
a vstaneš tam, kde býval kdys tvůj ráj,
vzpomeneš chvíl, těch, kteréš míval tolik rád,
tak, jako kdysi ozvěnou slyšíš hrát:
- Ref: Vlajka vzhůru letí...

